

dig at lægge til Grund for Kjøbstædernes og for Landets Vedkommende, idet Forholdene der ere af den Betskaffenhed, at Ligningskommissionerne kunne overse dem og forviise sig om, at de Momenter, der bør komme i Betragtning, ogsaa virkelig ere tilstede. Derfor er det foreslaet, at man i Kjøbstæderne skal være berettiget til at fradrage 250 Rd. for Forsørgeren og hans Husfru og paa Landet 150 Rd., med det Tillæg, at man desuden skal være berettiget til at fradrage 30 Rd. i Kjøbstæderne og 20 Rd. paa Landet for hvert Barn eller anden Person, hvis Forsørgelse Ligningskommissionen maatte anerkende paahviler den Statspligtige. Med Hensyn til de Rilder, hvorpaa den interkommunale Betskatning skulde anvendes, har jeg i det Hele holdt mig til, hvad der ved gjentagne Forhandlinger her i Thinget synes at have vundet en vis Fasthed, altsaa til Embedsnæring, Forretning, Bestilling, fast Eiendom og Tjenster, men naar den skulde indføres som en varig Bestanddel af Betskatningen, har jeg ikke troet, det var rigtigt at blive staaende ved det Forhold, man tidligere i de extraordinære Love har fastsat, nemlig to Trediedele og een Trediedel, hvormod jeg har troet, det vilde være overensstemmende med Forholdene samt med den tidligere udviklede Tilstand, om man delte saaledes, at den ene Halvdel tilfaldt Dpholdskommunen og den anden Halvdel den anden Kommune; det er dette Forhold, jeg har lagt til Grund. Der er imidlertid endnu en Forordning, som man stiller ved Indførelsen af den interkommunale Betskatning, og som jeg har søgt at fyldestgjøre i nærværende Forslag. Naar den interkommunale Betskatning i det Hele skal kunne gennemføres med nogen Billighed, er det nemlig nødvendigt, at der, som jeg før tillod mig, at sige, staffles en saa stor Visshed som muligt for, at Systemet gennemføres nogenlunde paa ens Maade i de forskjellige Kommuner. Det er jo en bekendt Sag, at selv det rene Indtagssystem kan gennemføres paa meget forskellig Maade, uden at der gjøres Uret imod Nogen i Kommunen. Jeg mener dermed, at det i og for sig er ligegyldigt, om man lægger en meget lav Maalestok til Grund for Indtagternes Ansættelse for alle Skatteyderne, i hvilket Tilfælde Procenten bliver højere, eller om man lægger en højere Ansættelse til Grund, i hvilket Tilfælde Procenten bliver lavere; dette har i og for sig Intet at betyde, naar der kun er Tale om en vis bestemt begrænset Kreds af Mand, men naar Betskatningen skal fordeles mellem Kommunerne, forekommer det mig, at man i Retfærdighedens og Billighedens Naavn maa stille den Forordning med Hensyn til dem, der blive Gjenstand for Betskatning i forskjellige Kommuner, at Systemet bliver indført saa ensartet som muligt. Dette har heller ikke alene Betydning overfor den interkommunale Betskatning, men ogsaa i den Henseende, og navnlig overfor det første Formaal, som Dagsordenen

opstillede, nemlig saavidt som muligt at gjøre Lovforslaget til Grundlag for en Statsbetskatning; skal det være det, er det aabenbart, at der maa være en Sikkerhed for, at Systemet er gennemført nogenlunde ligelig over hele Landet. Man maa heller ikke overse, at det ikke, naar Taleren er om en Stattelov, kan være Lovgivningsmagten ligegyldigt, paa hvilken Maade den gennemføres i de forskjellige Kommuner. Der er derhos endnu et Forhold, som gjør det nødvendigt at tilveiebringe en Kontrol i saa Henseende; det er Hensynet til den Bemyndigelse, Amtsraadet har, og som det maatte kan misse at benytte, naar Forholdene blive dertil, nemlig Bemyndigelsen til at udskrive en Del af det Behov, som Amtet har, paa Formue og Velighed. Det kan aabenbart ikke ske, uden at man henvender sig til Kommunerne, og altsaa fremtræder det ogsaa i den Henseende som en Nødvendighed, at Betskatningen er nogenlunde ens i alle Kommuner. Jeg har søgt at opnaa dette ved at omorganisere Overligningskommissionerne for Kjøbstæderne, i hvilke der jo nu alene findes saadanne, idet de Herrer ville erindre, at der hidtil har været en ren kommunal Overligningskommission for Kjøbstæderne, medens Amtsraadet har fungeret som saadan for Landet. Jeg har nu foreslaet, at der skal være særlige Overligningskommissioner, bestaaende af et Regjerings-element og et kommunalt Element, samt at der ikke blot skal paahvile disse Overligningskommissioner den Pligt at afgjøre de indkomne Klager, men tillige at føre Kontrol med den Maade, hvorpaa Ligningerne ere lagte i de enkelte Kommuner, for da respektive gennem Indenrigsministeriet eller Amtsraadet at foranledige, at de Feil, som de maatte paavise, og som Indenrigsministeriet eller Amtsraadet maatte billige, kunne blive rettede i alt Fald ved de fremtidige Ligninger. Dette er de Hovedbetragtninger, som ere lagte til Grund for Lovforslaget, hvilket jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Thing.

Med den ærede Formands Tilladelse gaar jeg nu over til det næste Forslag, som er opført under Lit. b, nemlig: „Forslag til Lov indeholdende Tillæg til § 6 i Lov af 1ste April 1871 om Lønninger for de under Indenrigsministeriet hørende Embeds- og Betsstillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriets Personale.“ Jeg skal forresten ikke opholde mig ved dette Forslag, thi det er ligesom en Søster til de Love af samme Betskaffenhed, som mine ærede Kolleger have fundet An-

Rettelse.

Sp. 2097, R. 19 f. n. „Skolelærerne“ læs: „Skolelærerne“.